

Mælkeindustrien.

Den schweiziske Mælkeindustri er, under normale Forhold, bortset fra Hjemmemarkedet, baseret paa Eksport af Ost, Kondensmælk og anden industriel Udnyttelse (Chokolade), medens Landets Smørbehov for en stor Del maa dækkes ved Import fra Udlandet.

Mælkeribrug er organiseret i »Zentralverband schweizerischer Milchproduzenten«. Denne garanterer Producenterne i halvaarlige Perioder en bestemt Mælkepris paa Basis af en ligeledes garanteret Ostepris. I nær Forbindelse med Zentralverband arbejder »Käseunion«, der er en Eksport- og Propagandaorganisation for Ostehandelen, og som indtil 1928 havde Eksportmonopol. Ca. 4 Maaneder efter den halvaarlige Prisfastsættelse finder der Forhandlinger Sted mellem Zentralverband og Union om Overtagelse af den i Mellemtiden fremstillede Ost. Prissituationen kan i denne Tid have undergaaet betydelige Svingninger. Af disse Svingninger afhænger det, om Zentralverband kan sælge med Tab eller Gevinst. I sidstnævnte Tilfælde henlægges Overskuddet til en Egaliseringsfond, i hvilken endvidere indgaar Provenuet af den saakaldte »Krisecentime«, der opkræves paa Konsummælken og i sidste Instans bæres af Forbrugerne (se herom Beretning 349 af 28. November 1931).

Paa Grund af de Vanskeligheder, som Osteeksporten mødte paa Verdensmarkedet, søgte man at fremme to Omlægningsprocesser,

1. fra Mælkeribrug til Dyrkning af Korn, Kartofler, Vin, Frugt og Gemyse samt til Fjerkræ- og Biavl. Disse Bestræbelser har hidtil ikke været af synderlig Virkning;
2. indenfor Mælkeribrug: fra Oste- til Smørproduktion. Omlægningen paa dette Omraade har ført til betydelige og delvis overraskende Resultater.

Allerede i August 1924 gik Zentralverband over til, foruden Osteprisen ogsaa at garantere Smørprisen. Garantipolitikken oversteg dog efterhaanden dets finansielle Evner. Ved Lov af 27. Juni 1927 tilstodes der det derfor et Statstilskud paa 1 Mill. Frcs. i 2 Aar, der dog skulde refunderes Statskassen af Eksportgebyrerne for Ost. I Tiden fra 1. Maj 1927 til 30. September 1928 anvendte Zentralverband paa Smørprisgarantiens Regning henved 3½ Mill. Frcs. hvoraf 1½ dækkedes af Statskassen. Ved Hjælp af disse Tilskud fremstilledes 4 425 634 kg Smør, saaledes at der paa Kilogrammet faldet ca. 80 ctm i Tilskud.

Ved Lov af 28. September 1928 bestemtes det, at ca. 80 pCt. af Tilskuddet skulde bæres af Statskassen og Resten afholdes af Zentralverbands egne Midler. De faldende Smørpriser paa Verdensmarkedet har derefter ganske naturligt medført, at Bestræbelserne for at stive den hjemlige Smørpris af, har udkrævet et stedse stigende Tilskud. I Perioden fra 1. Maj 1927 til Udgangen af 1931 udgjorde det samlede Tilskud 20 Mill. Frcs., hvoraf 14½ Millioner faldt paa Statskassen, og dette til Trods for, at den garanterede Mælkepris og dermed ogsaa automatisk den garanterede Smørpris havde maattet sættes ned.

Disse Statskassens Udgifter dækkes ved følgende Bevillinger:

1. Indtægter af Eksportgebyrerne paa Ost ifølge Lov af 27. Juni 1927 (jfr. ovenfor).
2. En Bevilling paa 6 Mill. Frcs. i Henhold til Lov af 28. September 1928.
3. Indtægter af et Toldtillæg paa Smør (50 ctm. pr. kg) og Svinefedt (20 ctm.), der indførtes i August 1929. (Lov af 17. Juni 1930).

Dermed er berørt, at man for at stive Smørprisen af under den voksende Deroute paa Verdensmarkedet havde maattet gribe til Toldforhøjelser. Oprindeligt androg Indførselstolden 20 Fr. pr. 100 kg. Fra August 1929 forhøjedes den som anført »midlertidigt« med 50 Fr. Fra September 1930 udgjorde den samlede Told 120 Fr. og fra December 1931 naaede den op paa 180 Fr., altsaa 9 Gange det oprindelige Beløb. Paa Grund af en kort-